

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobkyně: R. K., narozená X, bytem X, X, adresa pro doručování X, X,
zastoupená: JUDr. Kateřinou Švecovou, advokátkou, se sídlem
Šafaříkovy sady 2455/5, 301 00 Plzeň,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČO: 00006963, sídlem
Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále i ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 22. 12. 2021 proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 12. 2021, č. j. X, o
invalidní důchod

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 2. 12. 2021, č. j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 4. 10. 2021, č. j. X se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna uhradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 146 Kč a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Kateřiny Švecové.

Odůvodnění:

I.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 4. 10. 2021, č. j. X byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek podle ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dál jen **zákon č. 155/1995 Sb.**), neboť dle lékařského posudku OSSZ Plzeň – město ze dne 1. 9. 2021 žalobkyně nebyla invalidní. Dle uvedeného lékařského posudku poklesla žalobkyni z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost pouze o 20%.
2. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky, o nichž bylo rozhodnuto rozhodnutím žalované ze dne 2. 12. 2021, č. j. X, kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila výše uvedené rozhodnutí s tím, že žalobkyně není dle nového posudku o invaliditě vypracovaného lékařem ČSSZ dne 24. 11. 2021 dle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., invalidní. Jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který neomezuje tělesné, smyslové ani duševní schopnosti v takovém rozsahu, aby měly podstatný vliv na pokles pracovní schopnosti. Lékař ČSSZ stanovil rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastnice řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole V (Duševní poruchy a poruchy chování), položce 5b (Poruchy neurotické, vyvolané stresem a psychosomatické poruchy, lehké postižení) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míra poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15 - 20 %. Lékař ČSSZ zvolil na základě doložených lékařských zpráv s ohledem na charakter zdravotního postižení a multifaktoriální etologii horní hranici vymezeného rozpětí, tj. 20 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ustanovení § 3 citované vyhlášky nemění. Nejzávažnějším zdravotním postižením, které bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, byla stanovena porucha přizpůsobení s úzkostně depresivní symptomatikou u osobnosti s emočně nestabilními rysy, s podílem škodlivého užívání návykových látek. Na základě provedeného přezkumu se ztotožnil lékař ČSSZ s posudkovým závěrem lékaře OSSZ. V případě žalobkyně se mělo jednat o lehké postižení v kapitole V (Poruchy neurotické, vyvolané stresem a psychosomatické poruchy). V této položce zvolil lékař ČSSZ horní hranici stanoveného procentního rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti, přičemž zohlednil veškeré posudkové skutečnosti s tím, že ve stanovené položce nelze vyšší míru poklesu pracovní schopnosti přiznat, a tudíž nelze přiznat invalidní důchod.

II.

Žaloba

3. Včasnou žalobou ze dne 22. 12. 2021 doručenou zdejšímu soudu téhož dne se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované, neboť se závěry vyjádřenými v napadeném rozhodnutí žalovanou nesouhlasí. Žalobkyně zdůraznila, že byla v minulosti opakovaně fyzicky i psychicky napadána svým bývalým manželem, kdy pro přetrvávající psychické problémy spojené s psychickým týráním ze strany bývalého manžela je v péči psychiatra MUDr. J., nejprve byla léčena ambulantně a pro neustupující obtíže spojené i s rozvodovým řízením byla hospitalizována v psychiatrické léčebně Dobruška, a to v období od března do května 2021. Dále uvedla, že podle znaleckého posudku zpracovaného pro účely trestního řízení vedeného proti bývalému manželu žalobkyně znalkyní Ph. Dr. Bc. Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Rezkovou u ní byly indikovány znaky spojené se syndromem týrané osoby, vyvinula se u ní posttraumatická stresová porucha s jednoznačným doporučením dlouhodobé odborné pravidelné péče psychiatrie, adiktologie, psychologie, psychoterapie. Dle znaleckého posudku MUDr. Mgr. N. byla u ní byla indikována duševní porucha zdraví, a to porucha přizpůsobení s nasedající depresivně- úzkostnou symptomatikou s výrazným zhoršením celkové kvality života způsobeného úzkostmi, depresivním laděním, obavou chodit mezi lidmi, poklesem sebevědomí, žije ve stálém strachu a obav z kontaktu s bývalým manželem, s nutností nasazením antidepresiv. Žalobkyně v současné době žije u svých rodičů a je v odborné pravidelné péči psychoterapeuta, psychiatra. Dále uvedla, že není schopna se v současné době jakkoli zapojit běžného osobního života, natož pracovního. Žalobkyně měla za to, že její aktuální, velmi špatný zdravotní stav nebyl řádně posouzen a nebyl posuzujícím orgánem dostatečně zkoumán. Závěrem žalobkyně uzavřela, že žalovaná nedostatečně zohlednila její zdravotní stav a jeho funkční důsledky, v důsledku čehož dospěla k nesprávnému závěru o tom, že zdravotní stav žalobkyně neodpovídá invaliditě. Žalobkyně poté navrhl, aby byl ve věci vypracován revizní posudek o invaliditě, který by objektivně zhodnotil všechna její zdravotní postižení a omezení. Žalobkyně navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

4. Žalovaná dne 6. 1. 2022 ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že s ohledem na námitky žalobkyně, která namítá výhradně posouzení svého zdravotního stavu, navrhuje přezkoumání jejího zdravotního stavu PK MPSV. Rozhodnutí soudu poté ponechala žalovaná na výsledku dokazování a úvaze soudu.

IV.

Posouzení věci soudem

5. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.).
6. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
7. Soud ve věci rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 s.ř.s. a § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

V.

Rozhodnutí soudu

8. Námitku žalobkyně týkající se toho, že míra poklesu její pracovní schopnosti odpovídá blíže neurčenému stupni invalidity, shledal soud důvodnou.
9. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

10. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
11. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 24. 3. 2022 za účasti odborných lékařů z oboru psychiatrie, jemuž žalobkyně nebyla přítomna. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (2. 12. 2021) byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., šlo o invaliditu prvního stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, doba platnosti (lhůta KLP): 31. 3. 2023, vznik ke dni 3. 5. 2021. Komise uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je reaktivní depresivní syndrom. PK MPSV poté konstatovala svůj nesoulad s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město a posudkovým hodnocením námitkového řízení a dále konstatovala, že u posuzované se jedná o středně těžké funkční postižení, kdy je značně snížena úroveň sociálního fungování a výkon některých denních aktivit značně omezen. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 35% podle kapitoly V, položky 5c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Na horní hranici taxace hodnoceno s ohledem na trvání potíží a k tomu, že během hospitalizace nedošlo k úplné kompenzaci zdravotního stavu. Z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odstavce 1 vyhl. č. 359/2009 Sb. Nebyl shledán ani důvod pro použití § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 35%. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není žalobkyně dle PK MPSV schopna práce spojené se zvýšeným rizikem stresů, ve směnném provozu, ve velkém kolektivu, ve vynuceném tempu, je schopna lehké práce. K datu vydání napadeného rozhodnutí PK MPSV konstatovala invaliditu podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Datum vzniku 3. 5. 2021 dnem znaleckého posudku z oboru psychiatrie. Stanovena platnost do 31. 3. 2023 vzhledem k předpokladu stabilizace a zlepšení zdravotního stavu.
12. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

13. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. V této věci podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti nebyly PK MPSV shledány.
14. Podle § 38 písm. a) zákona 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byli-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
15. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalované, jímž došlo k zamítnutí její žádosti o přiznání invalidního důchodu s odůvodněním, že dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 1. 9. 2021 i dle posudku lékaře ČSSZ ze dne 24. 11. 2021 nebyla žalobkyně shledána invalidní v žádném stupni. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 24. 3. 2022 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%, a proto byla žaloba podána důvodně. Soud proto napadené rozhodnutí žalované ze dne 2. 12. 2021, č. j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 4. 10. 2021, č. j. X rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně ke dni vydání uvedených rozhodnutí odpovídal prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činila 35 %, avšak lékařem OSSZ a lékařem ČSSZ byla maximální pokles pracovní schopnosti žalobce stanoven v míře 20 %. Datum vzniku invalidity je 3. 5. 2021.
16. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí dle posudku PK MPSV ze dne 24. 3. 2022 invalidní pro invaliditu prvního stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – změněný stupeň invalidity u žalobkyně. Vydáním nového rozhodnutí bude realizován tento rozsudek, když rozhodnutí o přiznání prvního stupně invalidity by byla vydala žalovaná již na základě posouzení zdravotního stavu žalobkyně v rámci řízení správního orgánu prvního stupně či v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s. ř. s.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

VI.

Náklady řízení

17. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšné žalobkyni, jež byla ve věci právně zastoupena, vzniklo právo na náhradu nákladů řízení v celkové výši 3 146 Kč, jež sestává z nákladů na právní zastoupení tvořenými odměnou advokáta ve výši 2 000 Kč za 2 úkony právní služby po 1 000 Kč dle § 7 bod 3, § 9 odst. 2 a § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) a to za přípravu a převzetí věci a sepsí žaloby. Žalobkyni dále náleží v souladu s § 13 uvedené vyhlášky právo na náhradu hotových výdajů ve výši 600 Kč za 2 náhrady po 300 Kč a dále v souladu s § 137 odst. 3 o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s. i 21 % DPH z uvedených částek ve výši 546 Kč. Ke splnění povinnosti uhradit náhradu nákladů řízení byla žalované stanovena lhůta 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (**výrok II.**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

V Plzni dne 22. 4. 2022

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně